కథా కౌముది

మది రుచిత మందిరమే! చింతలచెరువు సువర్చల

పెద్దకథ -మూడవ భాగం

(మొదటిభాగం చదవడానికి ఇక్కడ క్లిక్ చేయండి)
(రెండవభాగం చదవడానికి ఇక్కడ క్లిక్ చేయండి)

మరుసటిరోజే చారుమతి తిరిగి హైదరాబాద్ కి ప్రయాణం. మధ్యాహ్నం భోజనాలు అయ్యాక వరండాలో తిరుగుతుంటే వినీత్ తన గదిలోనే కనిపించాడు. తను రేపే ఊరికివెళ్తోంది కదా మళ్లీ కలవటం కుదరకపోవచ్చేమో ! నిన్నటి చిన్నపోట్లాట గుర్తొచ్చింది చారుమతికి. ఇక వెళ్లబోతూ అలా వెళ్లిపోవటం ఇష్టంలేదు. ఒక స్నేహపూర్వక వాతావరణాన్ని నింపుకొని వెళ్లాలనే ఉద్దేశంతో అతని గదివైపుకు నడిచింది. గది ముందుకు వచ్చి తలుపుపై తట్టింది. డ్రాయింగ్ టేబుల్ దగ్గర కూర్చొని ఏదో కంపోజ్ చేస్తున్నాడు వినీత్. తలుపు దగ్గర అలికిడికి తలెత్తి చూసి , నవ్వుతూ"రా చారుమతీ" అంటూ లేచాడు. చారుమతి మొదటిసారి అతని గదిలోకి రావటం. అడుగుపెడుతూనే విభ్రమంగా చూసింది. అతని గది అంతా యాంటిక్ లుక్ వచ్చేలా అమర్చుకున్నాడు . ఒక పెద్ద వుడెన్ వేజ్ లో బోలెడన్ని వేణువులు ఉన్నాయి. ఒక పురాతన అద్దాలబీరువా నిండా ఏవేవో పుస్తకాలు. “ద వన్ స్ట్రా రివల్యూషన్” మొదలుకొని “కంపెండియం ఆఫ్ కాఫీ రిసెర్చ్ ఇన్ ఇండియా”, అమెరికా లోని మయన్ రైతుల "ఆర్గానిక్ కాఫీ",”కాఫీ కల్టివేషన్ గైడ్”, “బయో ఫర్టిలైజర్ అండ్ ఆర్గానిక్ ఫామింగ్” ఇంకా ఏవేవో వ్యవసాయానికి సంబంధించిన దేశ, విదేశీ గ్రంధాలు. ఒక చిన్న బుక్ రేక్ లో “రొబస్టా, అరబికా కాఫీ” రిసెర్చ్ జర్నల్స్. ఇవేమీ తనకి సంబంధించినవి కాదని అర్థమైంది చారుమతికి.

వేణువుల దగ్గరికి వెళ్లి వాటిని ఒక్కొక్కటీ తీసి పరీక్షగా చూస్తోంది. "నీకు కావాలంటే తీసుకోవచ్చు" అన్నాడు వినీత్.

"నాకు వేణువు పలకదు" అంది.

"నీకిష్టమైతేనే కదా పలికేది!?" అన్నాడు వినీత్. ప్రశ్నార్థకంగా చూసిందతనివైపు.

కలవరపడి వెంటనే "నీకు నేర్చుకోవాలన్న ఇష్టం వుంటేనే కదా పలికేది అంటున్నా" అన్నాడు.

"అలాని ఏమీ కాదు. ఇదివరకు నాన్న వైజాగ్ బీచిలో ఏక్ తారలు అమ్మే అబ్బాయి అద్భుతంగా ఏక్ తారను మోగించటం చూసి, ఇష్టపడి రెండు కొనుక్కొచ్చారు. ఇంటికి వచ్చి చూడబోతే అవి నాన్నకి తీగ శబ్దాలే వచ్చాయి.

“ఆ అబ్బాయి మోగించాడుకదా అని తెచ్చుకుంటే ఎలా? కొంటేచాలు ఏవరైనా మోగించొచ్చా అనుకున్నారా? ” అంది అమ్మ. “ఇది మోగుతుందన్న మాట నిజమే కానీ నాకూ మోగుతుందనుకోవటం ఏంటో!?” అన్నారు నాన్న" గుర్తుకుతెచ్చుకొని మరీ నవ్వింది చారుమతి. ఆ సన్నివేశాన్ని వూహించుకున్న వినీత్ కీ నవ్వాగలేదు.

నవ్వుతుంటే సొట్టలుపడిన అతని బుగ్గలని చూసి చారుమతి ఒక్క క్షణం ఒక మధుర భావనకి లోనై, మనసు పూలతీవె విరగపూచినట్లైంది .అదే క్షణంలో ఆ అమ్మాయి నవ్వుల్లో వెలుగుల్ని చూశాడు వినీత్.

ఆ నవ్వుల చాయల మధ్య “అలాగనికాదుగానీ, నీకు నచ్చితే తీసుకోమన్నాను. ఫ్లూటే కాదు, ఇక్కడున్న ఏ యాంటిక్ పీస్ అయినా నీవు తీసుకోవచ్చు “అన్నాడు.

“నేనేమడిగినా ఇస్తావా? “అంది తన హృదయం చేసే వింత స్పందన నుంచి బయటపడటానికి.

“నీకిక్కడ ఏది నచ్చినా తీసుకోవచ్చు” అన్నాడు ఆమె ధ్యానం లో పరధ్యానంగావున్న వినీత్.

ఆమె దృష్టి అద్దాలబీరువా పక్కన గోడకున్న అలమరలో ఓ నగిషీ చెక్కిన చెక్కపెట్టె పై పడింది.

"వావ్! భలే ఉంది ఈ బుజ్జి పెట్టె. అందులో ఏముంది !?"అని అడుగుతూ అటు కదిలింది.

అతను ఆదుర్దాగా "అది మాత్రం ఇవ్వను "అన్నాడు. ఆమెకన్నా వేగంగా ముందుకు కదిలాడు.

ఆ పెట్టె అందుకోబోతున్న చారుమతిని అడ్డుకున్నాడతను. ఆమెకి అందులో ఏముందో అన్న కుతూహలం కన్నా అతనిని ఏడిపించాలనిపించింది. అదాటున పెట్టెని అతని చేతిలోనుంచి లాక్కోవటంతో పెట్టె గొళ్లెం ఊడిపడి మూత వెనక్కి పడిపోయింది. ఆ పెట్టెనుంచి కస్తూరి పరిమళం వస్తోంది. కంగారుగా వినీత్ దాన్ని మూయలని ప్రయత్నంచేస్తుంటే చారుమతి పెట్టె అందకుండా వెనక్కి దాచేయటంలో అందులోని వస్తువు కింద పడిపోయింది. ఇద్దరూ అటువైపు చూశారు. తెల్లని కుర్తా..గంధం మరకలతో. నెమ్మదిగా కదిలివెళ్లి ఆ కుర్తాని చేతుల్లోకి తీసుకుంది చారుమతి. ఒక చేత్తో గంధాన్ని తీసుకుని రాగిణి బుగ్గపై రాయాలన్న ప్రయత్నం, మరో చేత్తో పన్నీరుబుడ్డి తో విసురుగా చల్లిన పన్నీరు! ఇదిగో ఇప్పుడు ఈ తెల్లని కుర్తాపై నాలుగువేళ్ల గంధం చిహ్నాలు ప్రత్యక్షమయ్యాయి. సంభ్రమవిభ్రమాలతో అతనివైపు చూసింది. ఆరోజు పట్టనట్లు వెళ్లిపోయిన అతను ఇంత పట్టి ఉంచుకున్న ఈ అనుభూతి. ఏమనుకోవాలి? ఆమె చూపులకు అతను పట్టుపడ్డ దొంగలా తలదించుకున్నాడు. ఆ చొక్కాని అతనిచేతిలో పెట్టి ఆమె సందిగ్ధావస్థతో బయటికి వచ్చేసింది.

నిన్న తను పట్టుపడ్డప్పటినుంచి చారుమతికి ఎదురుపడటంలేదు. కారణం చారుమతికి తనపట్ల ఎటువంటి ఫీలింగ్స్ ఉన్నాయో తెలియదు. అలాంటప్పుడు తన మనసు తెలియచేసినవాడయ్యాడు కదా! దానికి ఆ అమ్మాయి ఎలా రియాక్ట్ అవుతుందో అనే వినీత్ కలవరపడుతున్నాడు. మనసులో ఇంత ఉంచుకొని ఏమీలేనివాడిలా నటించాడు అనుకోదా!? అసలు చారుమతి తనగదిలోకి వస్తే వచ్చింది. తను ఏమైనా తీసుకో అంటూ కోతలుకోయటమెందుకు అని తననితానే తిట్టుకుంటున్నాడు.

చారుమతి వూరికెళ్లేరోజు ఉదయం అందరూ మధ్యహాల్లో కూర్చుని తననీ పిలిచారు. ఆ ఉదయమే స్వర కూడా వచ్చింది. మలేషియా లో తన మ్యూజిక్ ప్రోగ్రాం గురించి, తన ఆల్బం అక్కడే రిలీజ్ చేశామని చారుమతికి చెప్తోంది. చారుమతికి తన మ్యూజిక్ ఆల్బం ఒకటి ఇచ్చింది. అప్పుడే సావిత్రి, ఆనంద్ పిలవటంతో వినీత్ కి అక్కడ కూర్చోక తప్పలేదు. ఇంతలో సావిత్రి చారుమతిని ఒక కీర్తన పాడమని అడిగింది. ఎక్కువ బతిమాలించుకోకుండా తూము నరసిం హ దాసు కీర్తన పాడింది. విచిత్రమేమోగానీ అది కాఫీ రాగము లో కూర్చిన కీర్తనే!

"దొరవలె కూరుచున్నాడు..మెరుగైన చేమంతి విరుల దండలు చాలా
ముఱియుచు ధరియించి ముదిత సీతను గూడి "

వినీత్ తప్ప మిగతా ముగ్గురూ అద్భుతంగా ఉందన్నారు. పాడుతున్నంతసేపూ , అందులో " మురియుచు ధరియించు ముదిత సీతను గూడి" అన్నప్పుడు , వాళ్లు వినీత్, చారుమతిని ఊహించుకున్నారు.

వినీత్ కీ అద్భుతమే! కానీ ఇప్పుడు తనని అభినందించే ధైర్యంలేదు. పాట మొదలుపెట్టేముందు చారుమతి, తనని చూసిన చూపు తనకి అర్థంకాలేదు. బెదిరింపు చూపులా కొంపదీసి అనుకున్నాడు. "దొరవలె ..” అని తననుద్దేశించి విరుపుగా పాడిందాయేం అని సందేహమొచ్చింది.

మరో పాట పాడమని సావిత్రి అడిగింది. కాదనకుండా వెంటనే "జగద్ధోద్ధారణ..అడిసిదళె యశోద" అంటూ జగదోద్ధారకుడైన కృష్ణుడిని యశోద తన చిన్నకొడుకుగా భావించుకుని ఆడిన వైనం! ఆ మాతృత్వపు మమకారం! చారుమతి చక్కగా ఆలపించింది. నిజంగా సావిత్రి

తేరుకోలేకపోయింది. అక్కడ ఎవరికివారే స్తబ్ధులైపోయారు. ఒక దివ్యత్వం అలుముకున్నట్లైంది. ఇంతలో అక్కడికి వచ్చిన వంటమామ్మ చారుమతి బుగ్గలు పుణికింది.

చారుమతి బయలుదేరేముందు సావిత్రి మైసూరు సిల్క్ చీర పెట్టింది. చారుమతి సావిత్రి, ఆనందు పాదాలకి వంగి నమస్కారం చేసింది. సావిత్రి ఆ అమ్మాయి నుదుటిపై ముద్దుపెట్టుకుంది. ఆమె కళ్లు తేమతో నిండిపోయాయి. వున్నన్నాళ్లూ ఇంటినిండా ఎంత సందడిని చేర్చింది! మహాలక్ష్మి తిరిగినట్లు అనిపించింది ఈ కొద్దిరోజులూ. అన్నింటినీమించి చారుమతి ఆ ఇంటికోడలుగా రావాలన్న వారి ఆకాంక్ష నెరవేరుతుందా అనే చింతకూడా లేకపోలేదు. వెళ్లొస్తానని చెప్పిన ఆ అమ్మాయి ని దగ్గరికి తీసుకుంది వంటమామ్మ. ఇన్నాళ్లూ వెంటవెంట తిరిగి కబుర్లుచెప్పిన చారుమతి అంటే ఆపేక్ష కలిగిందామెకు.

“పిన్నీ వాళ్లు టూర్ లో ఉన్నారట. మైసూరులో రైలు ఎక్కించిరా చారుమతిని” అని చెప్పటంతో వెళ్లకతప్పలేదు వినీత్ కి. కారులో వినీత్, చారుమతి మాత్రమే బయలుదేరారు.

కూర్గ్ అంతా ఏదో రహస్యాన్ని దాస్తున్నట్లు నిశ్శబ్దంగా వుంది. దారి కూడా మౌనంగా పరిగెడుతోంది. ఏం మాట్లాడాలో ఇద్దరికీ అర్ధం కాలేదు. వినీత్ కి ఎన్నో సంజాయిషీలు చెప్పాలని వుంది. కానీ ఎలా మొదలుపెట్టాలో తెలియలేదు. తాను ఇప్పుడు చెప్పకపోతే ఎప్పటికీ చెప్పలేడు. తన మనస్సుని విప్పి చెప్పాల్సిన సమయమిదే అని మనసెంత పోరుతున్నా అతని బుద్ధి మాత్రం మౌనంగానే వుండమని హెచ్చరించింది. ఎందుకంటే "ఆ అమ్మాయి వాటికెలా స్పందిస్తుందో మరి!"అంటూ. చారుమతి కి ఎన్నో ప్రశ్నలు అడగాలని వున్నా సరైన సమాధానాలు రాని పక్షంలో తనకి అవమానం. అందుకే మెదలకుండా వుంది. కారులో ఏదో మ్యూజిక్ రికార్డ్ పెట్టాడు. సరోద్ వినిపిస్తోంది. అదేదీ గుండెదాకా చేరటంలేదు. అలా ఎంతసేపని? తమింటికి వచ్చివెళ్తున్న చారుమతిని అంత నీరవంగా ఉంచటం ఇష్టంలేక వినీత్ మాట్లాడటం మొదలుపెట్టాడు. చారుమతి మేగజైన్స్ గురించి అడిగాడు. వాటి వివరాలతో క్లుప్తంగా బదులిచ్చింది. గలగలా మాట్లాడే అమ్మాయికాస్తా మౌనంగా, ముక్తసరిగా ఎందుకుందో తెలియనిది కాదు వినీత్ కి.

కొద్దిసేపైనాక "చారుమతీ! నిన్నేమైనా నేను ఇబ్బంది పెట్టి వుంటే రియల్లీ సారీ" అన్నాడు.

నవ్వింది చారుమతి. ఆ నవ్వు లో నిర్లిప్తత వుంది. వ్యంగ్యత వుంది. "అంతేకానీ ఇప్పటికీ నిన్ను నీవు ఆవిష్కరించుకోవన్నమాట!” అనే చురుకు వుంది.

సమయం పరిగెత్తుతోంది. కానీ, వారి ఆలోచనలు మాత్రం ఆగిపోయాయి. ఇంతలో రైలు రానేవచ్చింది. రైలు నెమ్మదిగా కదలటంతో జాగ్రత్తచెప్పి కదిలాడతను.

తిరిగి వచ్చేటప్పుడు జాజిపూల మాలల్ని తీసేసిన ఖాళీ బుట్టలా అయిపోయింది అతని మనస్సు. తిరిగి వెళ్లిపోయేటప్పుడు నీళ్లు జల్లిన చేమంతి పూలలా భారమైంది ఆమె మనస్సు.

ఇలా వీళ్లిద్దరూ విడిపోయి, ఒకరి ధ్యాసలో ఒకరు మునిగిపోయి , విరహపడిన వారం రోజులకు వీళ్లిద్దరినీ కలిపే శుభపరిణామం కోసం చర్చలు మొదలయ్యాయి ఇరు కుటుంబాలలో. మధ్యలో జగన్నాధం కుటుంబంకూడా ఉందనుకోండి.

నీకో సంబంధం వచ్చిందంటూ వినీత్ దగ్గర పెళ్లి ప్రస్తావన తెచ్చారు. ఇప్పట్లో పెళ్లి చేసుకోననిచెప్పాడతను. "వాళ్లమ్మాయిని మనింట్లో దించార్రా నీకా పిల్లనిస్తామంటూ" అన్నది సావిత్రి.

"అమ్మా! అలా ఎలా దించుతారు వాళ్లు? ముందు ఆ అమ్మాయిని వాళ్లింట్లో దించేయండి" విసుగ్గా అరిచాడతను. "మేము దించటమెందుకు? నువ్వే రైలెక్కించావుగా "అంది స్వర .

వినీత్ కి ఒక్క క్షణం ఏమీ అర్ధంకాలేదు. నేను..రైలు అని నసగటం మొదలుపెట్టాడు

"అవును. నువ్వే మొన్న చారుమతిని రైలెక్కించావుగా" అంది స్వర మళ్లీ .

అయోమయంగా చూస్తున్న వినీత్ తో "వచ్చిన సంబంధం చారుమతే రా" అన్నాడు ఆనందు.

గుండె నూటానలభై వేగంతో కొట్టుకుంది వినీత్ కి.

" ఆ ఉద్దేశంతో ఇక్కడ దించారా ఆ అమ్మాయిని?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

అవునని వాళ్లు తలూపగానే "మరి..చారుమతికీ తెలుసా ఈ విషయం?" అని అడిగాడు అత్యంత ఉద్రేకంతో.

లేదని తలూపారు.

"ఎందుకలా చేశారు వాళ్లు?" విస్మయంతో అన్నాడు.

"వాళ్లకి జ్యోతీ పిన్ని వాళ్లు ఈ సంబంధం ప్రపోజ్ చేశార్రా. జగన్నాధం బాబాయితో ఆరోజు వచ్చారే ఆయన చెల్లెలు, బావగారు అని చెప్పారు గుర్తుందా? వాళ్లే చారుమతి అమ్మా నాన్నలు. మా అందరికీ మీ ఇద్దరి కి పెళ్లి అయితే బాగుంటుందనిపించింది. మేము సంబంధం గురించి చెప్పినప్పుడు మీరిద్దరూ ఒప్పుకోరేమోనని, పైగా, పెద్దగా పట్టించుకోకుండానే, ఏమాత్రం ఆలోచించకుండానే కాదంటారేమోనని భయపడి పెళ్లిచూపులు ఇలా ఏర్పాటుచేశాం. వాళ్లు పాపం జ్యోతీ పిన్నివాళ్ల సలహాతో ఇక్కడ దింపారు. ఇప్పటి పిల్లలు మేము ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకోవటం ముఖ్యం అంటున్నారు. పెళ్లి చూపుల తర్వాత కలిసి తిరిగి ఒకరికి ఒకరు నచ్చకపోతే ఆ సంబంధం వదిలేయాలిగా! మళ్లీ ఇంకో సంబంధం చూసి, మళ్లీ అర్థం చేసుకోవటానికి కలిసి తిరుగుతారా? నచ్చేవాళ్లు దొరికేదాకా అలా చేయటం కన్నా, ఇలా మా ఆలోచన క్షేమం కాదూ? ఒకవేళ మీరిద్దరూ ఒకరికి ఒకరు నచ్చలేదనుకోండి ఇంతటితో ఈ విషయం మనం మర్చిపోదాం. పెళ్లి భావనలతో మీరేమీ తిరగలేదుకదా! " అంది సావిత్రి.

చెప్పిందంతా పెద్దగా వినిపించుకోలేదుగానీ, చారుమతికి తెలియదు వీళ్ల ప్లాన్ అని విన్నాక రిలీఫ్ అనిపించింది వినీత్ కి. "అయినా నా పిచ్చిగానీ, ఇలా అని చెప్తే ఆ అమ్మాయి అసలు ఇక్కడికి వస్తుందా ఏంటి" అనుకున్నాడు వెంటనే. ఈ విషయం ఇప్పుడుకూడా చారుమతికి చెప్పొద్దని సూచించి

"ఇంతకూ నీకు చారుమతి ఇష్టమేనా?" అని అడిగారు వాళ్లు.

మదిలో పొంగిన ఆనందాన్ని కళ్లల్లోకి రానివ్వకుండా"మీకు ఇష్టమే కదా!?" తిరిగి వాళ్లనే అడిగాడు అతను. "మాకిష్టమైతే చేసుకుంటావా?" అన్నారు వాళ్లు.

" మీకిష్టమై మీరు చేసుకోమంటే చేసుకుంటా" అన్నాడతను దొరక్కుండా.

"సూటిగా ఏనాడూ సమాధానమివ్వవు కదా!" అంటూ మొట్టికాయ వేసింది తల్లి నవ్వుతూ.

తల్లితో అలా అన్నాడేగానీ వినీత్ మనసు నిలువలేదు. కారణం మీకు తెలియనిదేమీ కాదు..చారుమతికి తనపై ఎటువంటి భావన వుందో అన్న తలంపే! నాకిష్టమైనంత మాత్రాన సరిపోతుందా తనకీ ఇష్టమవాలికదా అని అనిపించి అతను తనని తాను సంబాళించుకున్నాడు. ఏదో పనిలో వున్న సావిత్రి దగ్గర చేరి

"అమ్మా! మీకు మీరు నిర్ణయాలు తీసుకుంటే సరిపో యిందా? ఆ అమ్మాయి నిర్ణయం ముఖ్యం కదా?" అన్నాడు అమ్మ కొంగు పట్టుకొని.

సావిత్రికి అర్థమై నవ్వుతూ"చారుమతికి ఇష్టమని తెలిశాకే నాన్నా నీ అభిప్రా యం మేము అడిగిందీ!" అంది.

మెరిసే కళ్లతో వున్న కొడుకు ముచ్చటగా అనిపించాడామెకు.

★★★★★

(నాలుగో భాగం — వచ్చే నెలలో)

Click here to share your comments on this story